

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-379/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture, na sjednici vijeća održanoj 28. ožujka 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/679, urbroj: 376-10-18-17 od 30. srpnja 2018.
- II. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Uvodno naznačenim rješenjem tuženika utvrđuje se tužitelju niz obveza koje je dužan izvršiti kao infrastrukturni operator u cilju izmještanja izgrađene elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u zoni obuhvata projekta uređenja prometnih površina i projektiranja vodoopskrbe i kanalizacije unutar Zvijezde u Karlovcu. Također se tim rješenjem navodi da će tužitelju u slučaju neizvršenja obveza iz tog rješenja, odgovornoj osobi, biti izrečena novčana kazna u iznosu i na način pobliže utvrđenim u tom rješenju.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da je osporeno rješenje nezakonito, pri čemu navodi razlog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno te nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno sve razloge propisane u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

Nastavno u tužbi iznosi kronologiju događaja opisujući tijek postupka. Navodi da je tuženik rješenje donio u postupku pokrenutom po zahtjevu Upravnog odjela za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša Grada Karlovca (dalje: Grad Karlovac) radi zaštite i/ili izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture (dalje: EKI) i druge povezane opreme koja se nalazi u zoni obuhvata projekta uređenja prometnih površina i projektiranja vodoopskrbe i kanalizacije unutar Zvijezde u Karlovcu. Prethodno tome je tuženik, na zahtjev Grada Karlovca, donio dana 5. rujna 2017. posebne uvjete gradnje u kojima navodi da investitor radova mora projektom predvidjeti i zaštititi postojeću EKI u zoni zahvata, pozivajući se na članak 26. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) te na Pravilnik o načinu i

uvjetima određivanjima zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine („Narodne novine“ 75/13. – dalje: Pravilnik o zonama). Tim Pravilnikom o zonama su, među ostalim, propisana pravila za izvođenje radova u zoni gdje se nalazi EKI kao i pod kojim uvjetima i tko snosi troškove izrade tehničkog rješenja za zaštitu EKI. To pitanje je ujedno i ključno pitanje za tužitelja u ovom sporu tko je u obvezi snositi troškove izrade projekta, odnosno tehničkog rješenja zaštite i/ili izmještanja EKI u području zone radova, zaključujući da je rješenje tuženika kojim se takva obveza nalaže tužitelju, nezakonita.

U nastavku tužbe pobliže navodi i tumači relevantne odredbe Pravilnika o zonama, a posebno upire na primjenu odredbe članka 6. stavka 10. Pravilnika o zonama, koji propisuje da će se izmicanje ili zaštita izgrađene EKI rješavati u skladu s odredbama međusobnog ugovora kojim su imovinski odnosi uređeni, ukoliko su ti odnosi riješeni između investitora i infrastrukturnog operatora u skladu s posebnim propisima. S time u vezi, dodaje tužitelj, da je s Gradom Karlovcem dana 31. prosinca 2008. sklopio ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama u kojem su, smatra, definirali i navedeno pitanje te u kojem slučaju bi troškove radova snosio investitor radova, u konkretnom slučaju, Grada Karlovca. Tužitelj smatra da obveza postoji i dalje, premda je Grad Karlovac 28. svibnja 2018. otkazao navedeni ugovor, a s obzirom da je isključivi cilj otkaza bio izbjeći obvezu snošenja troškova izmještanja EKI.

Dodaje da je nezakonitim otkazom ugovora Grad Karlovac nanio štetu tužitelju, jer je time trošak izrade tehničkog rješenja, odnosno projekta zaštite ili izmještanja EKI prebacio na tužitelja, a dodaje da je ocjena zakonitosti otkaza tog ugovora ujedno i prethodno pitanje za donošenje odluke u ovoj stvari.

Iscrpno navodi i druge razloge zbog kojih smatra da je došlo do pogrešne primjene ovdje mjerodavnog materijalnog prava, što je navodio i tijekom postupka, a u odnosu na koje navode tuženik nije dao poseban osvrt, niti valjano obrazložio zbog čega te navode ne uzima u obzir, već prihvaća projekt Grada Karlovca. Dodaje da je s time u vezi investitor bio dužan obrazložiti razloge zbog kojih traži izmicanje postojeće EKI, jer ukoliko ti razlozi nisu opravdani, smatra da se ne može od operatora tražiti da snosi troškove izmještanja.

Dakle, obzirom da tuženik nije prethodno nedvojbeno utvrdio da li postoji potreba za izmještanjem postojeće EKI, postupao je protivno pobliže navedenim odredbama materijalnog prava, neovisno o tome što je tužitelj više puta isticao da je projekt gradnje nove infrastrukture ne samo neracionalan, već nije opravdan, a o utvrđenju svih navedenih pitanja ovisi i tko je u obvezi snositi navedene troškove.

Slijedom navedenog tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika u točkama 2. – 6. i obveže tuženika da namiri tužitelju troškove postupka.

Tuženik u iscrpnom odgovoru na tužbu pobliže navodi razloge zbog kojih smatra tužbene navode u cijelosti neosnovanima, a osporeno rješenje zakonitim. U odgovoru na tužbu se osvrće na svaki od tužbenih razloga pojedinačno pa tako i u odnosu na primjenu odredaba Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obvezama investitora radova ili građevine („Narodne novine“ 75/13. – dalje: Pravilnik). Također se osvrće i na okolnost da je između tužitelja i Grada Karlovca (zainteresirana osoba) sklopljen Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama dana 31. prosinca 2008., kao i na sadržaj tog Ugovora.

S time u vezi tuženik ističe da za rješenje pitanja izmještanja EKI, u svezi kojeg se primjenjuju odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje ZEK), kao i odredbe Pravilnika, nije uopće od utjecaja okolnost postojanja navedenog Ugovora o služnosti ili bilo kojeg drugog ugovora,

zbog čega niti okolnost da je taj Ugovor zainteresirana otkazala nije odlučna za ishod ovog postupka. Dodaje da je o pitanju ispunjenja ugovornih prava i obveza moguće rješavati u postupku pred sudom redovne nadležnosti, a uz to dodaje da ugovorne odredbe moraju biti u skladu sa ovdje mjerodavnim pravom, kako zakonom tako i podzakonskim propisima. S tim u vezi dodaje da konkretna ugovorna odredba, sve da je ugovor i važeći, na koju se poziva tužitelj te kojom je regulirano pitanje tko snosi troškove u ovakvoj situaciji, nije u skladu s važećim i mjerodavnim materijalnim pravom. U svezi navoda tužitelja o postojanju uporabne dozvole tuženik se osvrće na način da je u slučaju premještanja EKI u svrhu izvođenja radova ili gradnje nove građevine, investitor radova ili građevine obavezan, o vlastitom trošku, osigurati zaštitu ili premještanje EKI-a koja je izgrađena u skladu s ZEK-om i Pravilnikom te posebnim propisima, a u protivnom, trošak njezine zaštite ili premještanja, snosi infrastrukturni operator u skladu s odredbom članka 26. stavka 4. ZEK-a.

U cilju utvrđenja tih pitanja je, navodi, tuženik poduzeo sve potrebne radnje i od tužitelja osnovano zatražio dostavu odgovarajuće dokumentacije. Međutim, kako iz dostavljene dokumentacije nije bilo moguće utvrditi bitne činjenice, smatra da je postupio upravo u skladu s odredbama Pravilnika i imajući na umu opseg i važnost projekta tužitelju odredio primjeren rok za ispunjenje obveza navedenih u rješenju.

Dodaje da je tužitelju kao infrastrukturnom operatoru bilo poznato koja se dokumentacija u konkretnom slučaju traži, odnosno kakav je alternativno projekt potrebno izraditi, a neosnovanim smatra i druge prigovore iz tužbe, uključujući i navod da zainteresirana osoba nije obrazložila razloge na kojima temelji zahtjev, odnosno traži izmještanje EKI-a u smislu članka 6. stavka 8. točke b Pravilnika. Suprotno tome, dodaje, da je uz zahtjev priložena preslika dopisa APE d.o.o. Zagreb, koji je tužitelju dostavljen 9. veljače 2018., a u kojem se od tužitelja traži pobliže navedene dokumentacija, uz obrazloženje da je postojeća EKI u koliziji na području obuhvata projekta uređenja prometnih površina i projektiranja vodoopskrbe i kanalizacije unutar Zvijezde u Karlovcu.

U tom dopisu se pobliže obrazlažu razlozi planiranog projekta te način na koji će se izvoditi planirana rekonstrukcija, uz napomenu da se dijelom projekta predviđa izvođenje radova (kopanje) i do 3 m, odnosno 6 m dubine radi izrade kanalizacije i vrelovoda, jer je prema projektu potrebno cijelu mrežu uklopiti u postojeće gabarite prometnih površina. Pri tome se u projektu vodilo računa da se planiranom rekonstrukcijom zadrži prohodnost za postojeće instalacije ukoliko je to moguće pa je sukladno tome projektiran i kapacitet cijevi za kabelsku kanalizaciju, a tužitelj je još u listopadu 2017. upoznat sa namjerom zainteresirane osobe za izvođenje radova na navedenom području. Stoga je tužitelj već više puta pozvan da dostavi traženu dokumentaciju te upozoren na nužnost utvrđivanja prava i obveza u vezi EKI-a postavljenoj na području obuhvata projekta.

Slijedom navedenog tuženik predlaže ovom Sudu da na temelju članka 57. ZUS-a tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

U skladu s odredbom članka 6. ZUS-a, odgovor na tužbu tuženika je dostavljen tužitelju, koji se nije posebno očitovao.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Rješenje tuženika je doneseno pozivom na odredbe članaka 5., 12. stavka 1. i članka 26. stavka 4. ZEK-a.

Iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja rješenja tuženika, proizlazi da je dana 23. ožujka 2018. tuženik primio zahtjev Upravnog odjela za prostorno uređenje, gradnju i zaštitu okoliša, Grada Karlovca, u kojem traži nadležno postupanje u skladu s člankom 26. stavkom 4. ZEK-a, u vezi osiguravanja zaštite ili izmještanja EKI-a, za područje obuhvata projekta uređenja prometnih površina i projektiranja vodoopskrbe i kanalizacije unutar

Zvijezde u Karlovcu. Uz zahtjev je priložena dokumentacija, među ostalim i dopis od 9. veljače 2018. upućen Odjelu upravljanja elektroničkom komunikacijskom infrastrukturom HT-a, u kojem se od HT-a traži dokumentacija te Upravne dozvole za EKI-a koja se nalazi u koliziji na području obuhvata projekta uređenja prometnih površina i projektiranja vodoopskrbe i kanalizacije unutar Zvijezde u Karlovcu, a u skladu s Posebnim uvjetima HAKOM-a od 5. rujna 2017., klasa: 361-03/17-01/5762, urbroj: 376-10-17-2 (dalje: Posebni uvjeti).

Nadalje, iz podataka spisa predmeta, kao i obrazloženja rješenja tuženika, proizlazi da nije dostavljena zatražena dokumentacija dopisom od 15. lipnja 2018., odnosno da su dostavljena očitovanja, međutim ne i uporabna dozvola odnosno druga dokumentacija u svezi EKI koja je postavljena u zoni planiranih radova.

Prema odredbi članka 26. stavka 4. ZEK-a te članka 6. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine („Narodne novine“, 75/13. – dalje: Pravilnik), infrastrukturni operator je u obvezi snositi trošak zaštite ili premještanja EKI-a ukoliko ista nije izgrađena u skladu sa ZEK-om i posebnim propisima, odnosno ukoliko za istu EKI ne posjeduje Uporabnu dozvolu.

Dakle, tom zakonskom odredbom se izričito propisuje tko je i pod kojim uvjetima dužan snositi trošak zaštite ili premještanje EKI-a. Također je odredbom stavka 9. članka 6. Pravilnika, propisano da je infrastrukturni operator obavezan u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite postojeće EKI, u odgovoru na zahtjev investitora, priložiti Uporabnu dozvolu za predmetnu EKI ukoliko je ista izdana.

Kako se iz priložene dokumentacije spisu predmeta koju je dostavio HT, kao dokaz o legalnosti EKI ne može zaključiti da se ta dokumentacija odnosi upravno na EKI HT, izgrađene u zoni planiranoj zahvata projekta, a nije dostavljena niti Uporabna dozvola s pratećom dokumentacijom, to je pravilan zaključak tuženika da je u smislu navedenih odredaba mjerodavnog prava, HT, kao infrastrukturni operator, obavezan osigurati zaštitu ili izmještanje svoje EKI u zoni zahvata projekta o svom trošku.

Također je tuženik dao iscrpno obrazloženje u svezi razloga zbog kojih je u predmetnom slučaju nužno zaštititi ili izmjestiti EKI u zoni zahvata. U pogledu određivanja roka i naloga za postupanje je uzeo u obzir sve odlučne okolnosti, navodeći da je HT još od listopada 2017. upoznat s namjerom investitora za izvođenje radova u području obuhvata predmetnog projekta, uz posebno upozorenje na nužnost utvrđivanja prava i obveza u vezi EKI postavljenoj na navedenim česticama. Dakle, osvrnuo se i na rok koji je određen, uzimajući u obzir i obavezu investitora u pogledu uklapanja projektne dokumentacije u natječajnu dokumentaciju te sve druge okolnosti koje su odlučne za provedbu navedenog projekta za Grad Karlovac.

K tome se dodaje da u vrijeme odlučivanja o zahtjevu zainteresirane osobe za izmještanje EKI-a tužitelja ugovor o služnosti nije bio na snazi, zbog čega niti prigovori tužbe koji se tiču načina ugovaranja troška izmještanja, nisu odlučni za donošenje drukčije odluke u ovoj stvari.

Stoga je o bitnim pitanjima za izmještanje EKI-a tužitelja valjalo primijeniti odredbe ZEK-a i Pravilnika, zbog čega ugovorne odredbe na koje se poziva tužitelj u tužbi, nisu od značaja za ocjenu pravilnosti i zakonitosti tuženikovog rješenja.

Na temelju naprijed iznesenog je ovaj Sud rješenje tuženika ocijenio zakonitim, kako u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja, tako i u pogledu primjene materijalnog i postupovnog prava, a obrazloženje razloga datih za odluku u cijelosti prihvatio.

Tužbene navode je ovaj Sud u cijelosti ocijenio neosnovanima i neodlučnim za drugačije rješenje predmetne stvari pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o objavi presude (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu, dana 28. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost prijavitelja ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić